

Багаточисленні скарги релігійних громад на рішення облвиконкому з питань володіння та користування культовими будівлями і релігійним майном залишилися без задоволення. Тільки в серпні-грудні 1991р. обласний суд відмовив у прийнятті близько 30 скаргам релігійних організацій із цих питань, мотивуючи відмову тим, що порядок розгляду скарг не врегульований цивільно-процесуальним законодавством. Аналогічну позицію зайняв і Верховний Суд України, який залишив у силі декілька ухвал облсуду з цих питань. У зв'язку з пробілами в законодавстві, не змогли захистити законні інтереси релігійних громад і інші правоохоронні органи. Це, в основному, скарги віруючих УАПЦ та УПЦ. Законодавча неврегульованість цього питання призвела до чисельних міжконфесійних конфліктів, які, нерідко, переростали в злочин. Це дрібні хуліганства, несанкціоновані вуличні походи, пікетування тощо. В окремих випадках віруючі для вирішення своїх майнових питань вдавалися до блокування шосейних доріг і залізниці. Масового характеру набули факти самовільного захоплення храмів. Слід зазначити, що всі майнові суперечки в області виникали між віруючими греко-католиками та православними.

Melnichuk J.
(Kharkov, Ukraine)

WHY UKRAINIAN WOMEN DO NOT FIGHT FOR THEIR RIGHTS:

PERSPECTIVES OF FEMINIST MOVEMENTS' DEVELOPMENT IN THE UKRAINE

Looking at the lives of women in our country one can observe a striking paradox: on the one hand, today women are obviously in disadvantageous positions in almost all spheres of social life. Statistical data as to the leadership positions, promotion opportunities, employment structure, learning rates can easily prove this.

On the other hand, such a position is not regarded by women as inferior. They do not feel themselves discriminated or handicapped in the society. Moreover, any attempt to raise this issue meets an apparent incomprehension in the society in general and women particularly. Why does it occur? Why do feminist movements, so popular and widespread in the West, become an object of jokes in the Ukraine?

In analysing this problem the question of general approach becomes, probably, the most important. There is no use accusing Ukrainian women of being blind and trying to dress them in feminist clothes. Logic is usually absent in the explanations of an observer, not in the actions of those who are observed. Therefore, it would be much more scientific if we try to understand such an unusual behaviour and to find it very logical.

The beginning point of my paper is that "feminist consciousness" represent itself a strict Western phenomenon with special attitudes towards a woman and her place and role in the society which could fail to work in other social and cultural conditions. I hope to show that this is the case with Ukraine.

Interesting arguments could be found from a comparative study of feministic movements in the post communist countries of Eastern Europe (Poland, Hungary, Czech and Slovak Republics) where similar tendencies are observed.

In regards to the limited number of academic studies on such a problem I am going to focus primarily on journal scientific sources: "Social Research", "In Depth", "The Review of Politics", "American Journal of Sociology" etc. Special attention would be given to information coming from Ukrainian mass media on modern women movements.

—The main thesis of my paper is that existing Ukrainian society moral and cultural orientations, social perceptions, psychological attitudes do not allow "feminist consciousness" to develop. The only thing we can do as social scientists is to ask ourselves again: is it necessary for the Ukrainian woman to become a feminist especially if she does not to.

Соловйов А.
(Львів, Україна)